

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 2Tos/81/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6816010212
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 11. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ján Bednár
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6816010212.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Jána Bednára a sudcov JUDr. Jozefa Mikluša a JUDr. Ľubomíra Bušika, PhD., v trestnej veci odsúdeného F. B., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm.b/, písm.c/ Tr.por. s poukazom na § 138 písm. b/ Tr.zák. , na neverejnom zasadnutí dňa 10.novembra 2016 o sťažnosti odsúdeného F. B. proti uzneseniu Okresného súdu Revúca, sp.zn. 2Nt/30/2016 zo dňa 03.10.2016, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr.por. sťažnosť odsúdeného F. B.
z a m i e t a .

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením sp.zn. 2Nt/30/2016 zo dňa 03.10.2016 samosudca Okresného súdu Revúca podľa § 399 ods. 2 Tr.por. s poukazom na § 394 Tr.por. zamietol návrh ods. F. B. na povolenie obnovy konania v trestnej veci Okresného súdu Revúca, sp.zn. 1T/7/2016, pretože neboli zistené dôvody obnovy konania podľa § 394 Tr.por.

Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený priamo do zápisnice o verejnom zasadnutí zo dňa 03.10.2016 sťažnosť, ktorú písomne zdôvodnil podaním dňa 04.11.2016.

V sťažnosti v podstate uviedol, že sa s rozhodnutím okresného súdu o zamietnutí povolenia obnovy konania nestotožňuje. V tejto súvislosti poukázal na prečin zanedbania povinnej výživy a vysvetlil subjektívnu stránku skutkovej podstaty trestného činu a čo je potrebné skúmať pri jej hodnotení, pričom nie je možné v tomto prípade prezumovať akékoľvek úmyselné či nedbanlivostné konanie, resp. v danom prípade opomenutie konať. Na verejnom zasadnutí v tomto zmysle bola vypočutá pracovníčka komunitného centra p. F.. D. B., ktorá opísala jeho nelichotivú životnú situáciu, pričom príslušnými pracovníkmi táto situácia bola riešená 7 rokov, najprv pracovníkmi sociálnej práce a potom komunitného centra. Svedkyňa vysvetlila, že sa odsúdenému pokúšali nájsť prácu. Svedkyňa tiež uviedla, že odsúdený si aktívne hľadal prácu, avšak bezúspešne. Je preto zrejmé, že sa všemožne snažil zlepšiť svoju životnú situáciu , aby mohol následne platiť výživné na svoje dieťa, ako aj zabezpečiť si dôstojný život. Ďalej hodnotil svoju osobu, že v jeho prípade ide o človeka, ktorý žil už za hranicou biedy, potuloval sa po ulici, pričom je teda zjavné, že si nedokázal ani sám sebe zabezpečiť uspokojenie ani tých najzákladnejších životných potrieb. V žiadnom prípade z jeho strany nešlo ani len o nedbanlivostné, nie to ešte úmyselné zavinenie pokiaľ neplatil výživné. Pokiaľ ide o účet, ktorý mu zriadilo Mesto X., na ktorom poberal sociálne dávky, k tomuto uviedol, že vôbec nemal žiadnu možnosť ovplyvniť túto skutočnosť, pričom v konaní nebolo skúmané, na akom základe mu Mesto X. robilo zrážky z týchto príjmov ani to , že mu nebolo vysvetlené, že výživné má prednosť pred takýmito platbami. Dokonca ani nevie, či bol náležite poučený. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline, č. JTk 1/2011, kde tento súd vyslovil právny názor, pokiaľ ide o naplnenie skutkovej podstaty predmetného trestného činu. Pokiaľ ide o tvrdenia súdu týkajúce sa, že bol určitý čas vyradený z evidencie úradu práce, v tomto smere poukazuje na to, že v jeho prípade bolo potrebné skúmať dôvody, prečo sa tak dialo. V

závere sťažnosti odsúdený konštatoval, že na verejnom zasadnutí podľa jeho názoru bolo preukázané, že neuhrádzal výživné z objektívnych dôvodov, pričom je zrejmé, že v rámci obnoveného konania bude potrebné vykonať ďalšie dokazovanie v intenciách uvedených obhajcom až na samotnom verejnom zasadnutí. Vzhľadom na vyššie uvedené odsúdený mal za to, že vyšli najavo skutočnosti súdu skôr neznáme, ktoré by mohli odôvodniť iné rozhodnutie súdu o vine a preto navrhol zrušiť napadnutý výrok o vine, ako aj treste v trestnom rozkaze OS Revúca, sp.zn. 1T/7/2016 a uložiť prvostupňovému súdu vo veci znova konať a rozhodnúť.

Podľa § 192 ods. 1 Tr.por. pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Pri postupe v zmysle tohto ustanovenia krajský súd dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného F. B. nebola dôvodne podaná, pretože v posudzovanom prípade neboli splnené podmienky obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Tr.por.

Ods. F. B. bol trestným rozkazom Okresného súdu Revúca, sp.zn. 1T/7/2016 zo dňa 09.02.2016 uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm.b/, c/ Tr.zák. s poukazom na § 138 písm.b/ Tr.zák. , za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 30 mesiacov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto trestnému rozkazu ods. F. B. nepodal odpor, preto nadobudol právoplatnosť dňa 25.02.2016.

Podaním zo dňa 06.07.2016 požiadal odsúdený o povolenie obnovy konania vo vyššie uvedenej veci.

Podľa § 394 ods. 1 Tr.por. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Skutočnosťou skôr neznámou v zmysle citovaného ustanovenia je potrebné rozumieť určitý objektívne existujúci jav, ktorý je v tej istej veci dôkazom, ale ktorý môže mať vplyv na zistenie skutkového stavu veci. Dôkaz predtým neznámy môže byť taký dôkaz, ktorý v pôvodnom konaní nebol vykonaný alebo taký, ktorý síce bol v pôvodnom konaní vykonaný, ale s novým obsahom. Existenciu nových skutočností v konaní o povolení obnovy konania je zároveň potrebné preukázať.

Krajský súd po preskúmaní spisového materiálu v tejto súvislosti konštatuje, že ods. F. B. neuviedol žiadne také nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by mohli samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu. V tomto smere je potrebné poukázať na dôvody, ktoré uvádzal odsúdený, pre ktoré nemohol plniť výživné. Podľa neho nemal finančné prostriedky, bol dlho bezdomovcom, bol riešený asi 7 rokov, aj pracovníkmi komunitného centra. V r. 2013 mal odsúdený dlh na bytu a poplatku za odpad voči mestu. Preto mu mesto zriadilo úcel, na ktorý mu posielal dávky v hmotnej núdzi a aktivačný poplatok. Z tohto účtu si mesto strhávalo financie pre splácanie dlhu odsúdeného. Teda podľa obhajoby odsúdeného tento neuhrádzal výživné z objektívnych dôvodov, čo mal súd preukázané na verejnom zasadnutí. V tejto súvislosti krajský súd poukazuje na to, že odsúdený napriek tomu, že mal určenú vyživovaciu povinnosť k synovi F. B., bol vyradený z evidencie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny pre nespokojnosť, na čo okresný súd správne prihladol pri rozhodovaní. Odsúdený sa tak pripravil o dávky, z ktorých mohol vyživovaciu povinnosť splniť. Pokiaľ ide o tvrdenie obhajoby, že odsúdenému nemožno pričítať, že úmyselne neplnil vyživovaciu povinnosť, krajský súd sa s týmto záverom obhajcu nestotožnil, keďže odsúdený potom, čo mu mesto vykonalo zrážky z účtu

ohľadne jeho dlhu, zvyšok finančných prostriedkov použil pre svoju potrebu a nie pre plnenie vyživovacej povinnosti.

Okresný súd sa s tvrdeniami odsúdeného vo svojom rozhodnutí dostatočne vysporiadal, s ktorými dôvodmi sa krajský súd stotožnil a preto, aby sa neopakoval, v podrobnostiach na ne poukazuje. Prvostupňový súd v tejto súvislosti správne konštatoval, že skutočnosti tvrdené odsúdeným ohľadne jeho situácie boli pre súd síce novými, avšak samy o sebe, ani v spojení so skutočnosťami už skôr známymi nemohli odôvodniť iné rozhodnutie vo veci a to ani pokiaľ ide o výrok o vine alebo výšku trestu. Pre doplnenie krajský súd poznamenáva pokiaľ ide o polemiku obhajoby, či odsúdený bol náležite poučený a bolo mu vysvetlené, že výživné má prednosť pred inými platbami, k tomu je nutné podotknúť, že F. B. je osobou, ktorá už v minulosti bola odsúdená pre neplnenie vyživovacej povinnosti, navyše ide o osobu, ktorá bola doposiaľ 14-krát súdne trestaná, preto o svojich povinnostiach musí dobre vedieť.

Z uvedeného dôvodu krajský súd konštatuje, že okresný súd postupoval správne a v súlade so zákonom, keď návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania zamietol, pretože v tomto prípade neboli splnené podmienky obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Tr.por.

Podľa § 193 ods. 1 písm.c/ Tr.por. nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

S poukazom na uvedené skutočnosti preto krajský súd v súlade s citovaným ustanovením § 193 ods. 1 písm.c/ Tr.por. sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.